

Křižowy puć z džěćimi a swójbu

Předslowo: Předležacy křižowy puć wobsteji ze štyrnaće postaćow. Wón hodži so w cyrkwi modlić, ale runje tak zwonka cyrkwyje so modlo kročić. Teksty su w časowej formje přitomnosće napisane, zo bych džěci při modlenju tak blisko kaž móžno při tehdomnišim jednanju byli a so tak móhli lochšo do jednacych wosobow zamyslić. Na spočatku kóždeho postaća je podata městnosć ze Swjateho Pisma. Tute hodža so přednjesć a džěci sej při tym wobraz jednotliwego postaća wobhladaja. Abo džěci sej sčicha wobraz jednotliwego postaća wobhladaja. Na to so jednotliwe postaće w dialogu wotkryja. Je radžomne, dialogi wot staršěju džěci přednjesć, kotřiž to z wurazom zamóža. Na spočatku a mjez postaćemi hodža so jako kěrluš štučki 1. křižowego puća z Wosadnika č. 44, str. 367, spěwać.

Material: powšitkownje: - křiž, kotryž so hodži tež njesć
 - džěci, kotrež wotměnjejo křiž njesu
 - Wosadnik
 - Swjate Pismo
 - teksty za čitarjow

Zahajenje:

Kěrluš: Wosadnik, č. 44,1 (str. 367)

Měšnik: Zahajimy křižowy puć w mjenje + Wótca a Syna a Ducha Swjateho. W Swjatym Pismje so nam w dnjach do Jutrow wo Jězusowym wumřěću powěda: Jězusa njesprawnje zasudža, ma čwělowanje, namóc a hidu wutrac a samo na křiž jeho bija – tak je so tehdy jenož z čežkimi zlóstnikami wobchadźało. Džensa kročimy my jeho křižowy puć – wostanjemy při jednotliwych postaćach stej, wobhladamy sej a slyšimy, što je so tehdy stało a dopominamy so při tym na Jězusowe ćerpjenje. Dopomnimy pak so tež na jeho nadźiju: Jězus je šoł tutón puć w krutej dowěrje, zo je Boža lubosć sylniša hač złość a zawisć ludźi a zo so jeho móc na proze smjerće njeskónči.

Wšitcy: Jězuso Chrystuso, džemy džensa puć, kajkiž sy Ty kročił. Je to za Tebje hórki a čežki puć – ale tež za nas, hdyž widźimy, kak surowi ludźo być zamóža. Přewodźej nas po tutym puću! Budź wšitkim ludžom bliski, kiž maja čežki puć před sobu. Njedaj nam zabyć: Na kóncu njesteji křiž, ale zrowastanjenje. – Twój njebjeski Wótc je Če z rowa zbudził, sy žiwy! Amen.

1. postaće: Jězus k smjerći wotsudženy

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Mark 15,1-15

1. čitar: W nocy Jězusa zajachu. Wojacy sputaja
jemu ruce. Nětko steji Jězus před
Pilatusom, najwyším pomocnikom
romskeho kejžora w Jerusalemj. Pilatus
ma jeho k smjerći zasudzić.

2. čitar: Čehodla k smjerći zasudzić? – Je da wón
ludžom zło sčinił? Je na nich swarjel
abo hewak něšto zležo sčinił?

1. čitar: Pilatus to tež tak prawje njewě. Tohodla praša so tych, kiž při nim steja: Wyšeho
měšnika a lud.

2. čitar: Chcedža woni tež Jězusowu smjerc na křižu abo dyrbi Pilatus jeho wuwinować?

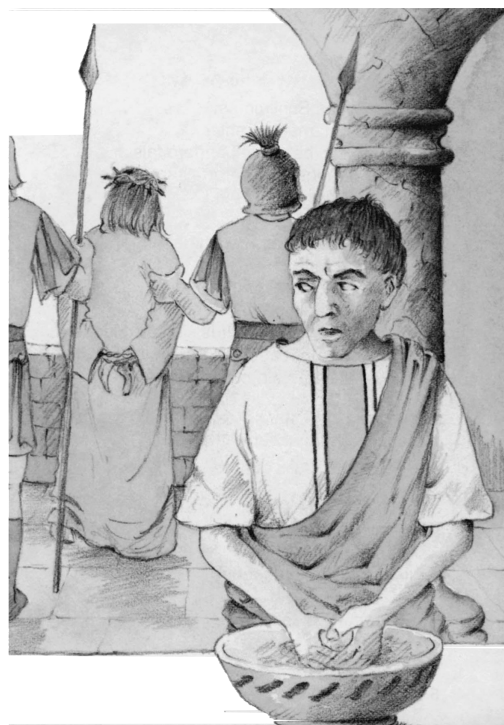
1. čitar: Farizejam so Jězusowe zadžerženje scyła njelubi, dokelž je wón hinaši hač ći tamni
Židža. Wón so nima po jich Zakonju. A to jich mjerza. Tohodla ma Pilatus jeho
zasudzić.

Měšnik: Što měniće wy? Ma być Jězus zasudženy abo wuwinowany? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž maja pod krutym chłostanjom ćerpjeć abo kotřiž maja
strach, zo cuzi jich zasudža.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

2. postać: Jězus bjerje křiž na ramjo

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Mt 27,27-31

1. čitar: Jězus je k smjerći zasudženy. Rómscy wojacy sadža jemu k hańbje černjowu krónu na hłowu. Potom položa Jězusej čěžki drjewjany křiž na ramjo. Dyrbi křiž sam na městno skřižowanja njesć. Tak je rozsudžene.

2. čitar: Njewobara da so Jězus tomu všemu? Njepraji wón Pilatusej: Wšo je lža, štož so wo mni powěda a praji?

1. čitar: Ně, Jězus je změrom. Njewotmołwi Pilatusej. Njezakituje so.

2. čitar: Čehodla Jězus to čini? Njemóže da svojich přecelow na pomoc wołać? Njemóža woni jeho zakitować?

1. čitar: To njeje móžno. Maja strach. Pětr samo twjerdži, zo Jězusa ani njeznaje.

Měšnik: Što měniće? Što je lěpje: Čěkać abo Jězusa zakitować? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž bjezradni so dyrbja rozsudzić abo kotrymž je žel, zo su někoho “sedžo” wostajili. Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

3. postaće: Jězus padnje přěni króc pod křižom

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jez 53,4-6

1. čitar: Na puću leži kamjeń, Jězus jón přewidzi.
Zakopnje so a padnje.

2. čitar: Njeje da něchtó tu, kiž jemu zaso stanyć
pomha? Snano wojak? Snano něchtó, kiž
při puću steji a přihladuje? Abo “stary”
znaty?

1. čitar: Nikoho to njestara. Jězus ma so na křiž
přibić a tam wumrěć. Tajkemu tla
njetrjebaš pomhać.

2. čitar: Čehodla su tući mužojo tak brutalni, či wojacy tehdomnišeho časa? Dyrbja da jeho
na kóždy pad nuzować, zaso stanyć? Čehodla dyrbi Jězus dale hić?

1. čitar: Tak wobchadžeja romscy wojacy ze zlóstnikami. A Jězus je za nich zlóstnik. Tak je
to Pilatus wusudził.

Měšnik: Što měniće? Dyrbimy ludžom w nuzy pomhać abo jich radšo ležo wostajić?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotrychž jich ćežki dónt k zemi tlóči a kiž pod ćežu wšědneho
dnja so zwjesć hroža.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

4. postáce: Jězus zetka swoju mać

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jan 19,25-27a

1. čitar: Při puću steji Marija, Jězusowa mać. Chce swojeho Syna widžeć. Hdyž nimo přińdže, chce spytać wojakow přerěčeć, zo Jězusa pušća.

2. čitar: Zwotkel wě, zo ma so jeje Syn křižować? Je tola doma, stara so wo dom a jědź. Je jej něchtó wo tym powědał?

1. čitar: Susodža jej wo tym powědaja. Powědaja tež wo wšej hrózbje a grawoćiwosći, kotruž jeje Synej naćinja. Cyłe město wo tym wě. Tohodla chwata nablaku k Jězusej.

2. čitar: Njeby lěpje było, spěšnje přecelow informować a sobu wzać? Abo samo lěpje hišće: So pola Pilatusa hóršić?

1. čitar: Ale přeceljo su tola čeknyli. Tuž steji samalutka a njemóže hrózbju wopřimnyc.

Měšnik: Što měniće? Je zmysłapołne Jězusa přewodžeć abo lěpje, so pola Pilatusa hóršić? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž su ludžom w ćežkich situacijach poboku a tutych ze swojej bědu samych njewostaja.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

5. postaće: Syman Cyrenski pomha Jězusej křiž njesć

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Lk 23,26

1. čitar: Wojacy pytnu: Jězus stajnje pomaľšo kroči. Křiž je přećežki. Spěšnje hrabnu muža. Wón rěka Syman. Pomhaj Jězusej čežki křiž njesć! A Syman pomha.

2. čitar: Nima da Syman docyła žadyn strach před wojakami? Chce wón jim woprawdže pomhać, Jězusa křižować?

1. čitar: Na žadyn pad. Ma z Jězusom sobuželnosć. Po puću wo tym přemysluje, čehodla Jězus wumrěć dyrbi. Za to njeje jemu ani jedna přičina znata.

2. čitar: Je wón Jězusa znał? Abo je Jězus jemu snano hižo něšto dobrego sćinił? Čehodla njeje wón z wojakami diskutował? Znajmjeńša hrozyl, zo Jězusej křiž wotewzać njebudže?

1. čitar: Snano je Syman Jězusa hižo raz widzał, abo bě pódla, jako bě wón z pječ chłěbami a dvěmaj rybomaj pjećtysac ludźi nasyćil. Nětko je Syman za Jězusa tu. Z wojakami nochce so nasadžeć, woni bychu jeho kruće pochłostali.

Měšnik: Što měniće? Njeseš njesprawnosć lochšo, hdyž so na wjacore ramjenja rozdželi? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludźi, kotřiž su wopušćeni a w swojej nuzy podpěru njenamakaja. Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

6. postaće: Werónika podawa Jězusej pótné rubiško

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jez 50,6

1. čitar: Młoda žona, Werónika, tłóči so přez syłu
ludži. Podawa Jězusej pótné rubiško.
Z nim ma sej wón pót z mjezwoča wótrěc.

2. čitar: Njejsu wojacy překwapjeni a so prašaja:
Što tuta žona jenož chce?

1. čitar: Zawěsće! Ale wona je tak spěšna, zo so jej
poradzi, k Jězusej dóndž.

2. čitar: Je wona Jězusej tež něšto k piću dawa abo snano kusk chléba? Je jemu tež ruce a
noze wumyla?

1. čitar: Jězus wza rubiško a stłóči cyle kruće swoje mjezwočo do njeho. Je tak, jako by
swoje wobličo do rubiška molował: Swojej woči, swoju hubu, swój nós.

Měšnik: Što měniće? Su małe gesty druhdy wjace hódne hač wulki plan?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž druhich pokojeja a jim sylzy wótrěja.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

7. postaće: Jězus pada druhi króć pod křižom

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Psalm 22,7

1. čitar: Jězus so ´žno zaso kopoli a na koleni padnje. Z jednej ruku křiž runje tak hišće dodžerži, z tamnej so runje tak wotpopadnje. Ruka krawi.

2. čitar: Je křiž woprawdže tak ćežki abo je Jězus hižo pře słaby? Njemóže da Syman křiž sam njesć? Snano wojacy to njedowola?

1. čitar: Najskerje njejsu wojacy z tym přezjedni. Chcedža Jězusa čwělować a mjerzać. Wjesela so, hdyž wón ćerpi a stona.

2. čitar: Čehodla wojacy njepřestanu Jězusa čwělować? Čehodla njewostaja jeho cyle jednorje ležo?

1. čitar: Abo spjelnjeja wojacy jenož slepje swój přikaz, bjez toho, zo bychy přemyslowali?

Měšnik: Što měniće? Što móžemy my činić, zo bychmy druhim pomhali – hdy sebje samych wohrožamy?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž na horjo a zrudobu druhich njedźiwaja a jednorje přeč hladaja, zo njebychu hubjene swědomje měli.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

8. postaće: Jězus a plakace žónske z Jerusalema

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Lk 23,27-31

1. čitar: Nětko zwaža sej žony ze swojimi džěćimi
z črjódy dopředka. Du na puć, cyle blisko
k Jězusej. Chcedža jeho pokojeć, móža pak
jenož plakać. Njehladajo na to du sobu –
cyle jednorje pódla njeho.

2. čitar: Njeje da lěpje wojakam puć zašlahać?
Potom woni dale njepřińdu a tak móža
Jězusej křiž přeč wzać a jeho domoj
dowjesć?

1. čitar: Zawěsće maja žony strach. Wědža cyle dokładnje, wojacy su sylniši. Maja mječe a
hlebije, wone pak nic.

2. čitar: Hdže da su jich mužojo? Maja woni tež strach abo su na džěle?

1. čitar: To njewěmy. Je móžno, zo su sej myslili: Złóštnicy su zasudženi ... Pilatus je sudził!
Dawa wusud Pilatusa a přikaz!

Měšnik: Što měniće wy? Pomha sobuželnosć abo sčini to tu wěc hišće hóršu?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludźi, kotřiž hórko plakaja a z luteje zadwělowanosće ničo wjace
činić njemóža.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

9. postać: Jězus pada třeći króc pod křižom

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Psalm 22,15-17

1. čitar: To tež hišće! Jězus 'žno zaso padnje, hižo třeći króc. Leži a ćežki křiž na nim, wobě ruce ležitej na kamjenjach. Wón hižo njemóže a cyle ćežko dycha.

2. čitar: Njejsu wojacy kedźbowali, zo so Jězus zaso njezakopnje? Widža tola, zo móže nětko hižo wumrěć.

1. čitar: To je jim cyle wšojedne. Snano nětko wumrěje, sej zawěsće mysla. Potom njetrjebaja na horu a skřižowanje je zbytné.

2. čitar: Njepomha Jězusej woprawdže nchtó stanyć? Hdže su wone žónske? Su zaso wotešli? Su ludžo při puću z luteje wćipnoty jenož přihladowali?

1. čitar: Někotři z nich su pozdaću wjeseli, zo dawa něšto k dožiwjenju. Wjesela so, zo je Pilatus jim wolu spjelnił.

Měšnik: Što měniće? Mjerza so Jězus, dokelž jemu nchtó njepomha abo ma wón zrozumjenje za strach a bojosć tych tamnych?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž maja sylne bolosće wutrac a do njewěsteho přichoda hladaja.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

10. postaće: Jězusa drastu slěkaja

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jan 19,23-24

1. čitar: Horu docpěwši, torhaja wojacy Jězusej drastu z čěła – jenož černjowa króna zwostanje na hłowje.

2. čitar: Što chcedža z jeho drastu jenož činić? Ju předać, sami so zdrasćić abo sej ju jako dopomnjenku schować?

1. čitar: Wojacy kóstkujaja, što što dóstanje: Jedyn z nich chce horni plašć. Je přez cyło tkany a bě zawěšće jara drohi.

2. čitar: Jězus je skoro nahi, hańbuje so. Wšitcy jeho wusměšuju!

1. čitar: Jězus zymu mrěje a dyrkota, nchtó jemu plašć njepoda. Černjowa króna kała a hłowa jemu krawi.

Měšnik: Sće hižo raz dožiwili, zo je něchtó na kóncu swojich mocow? Što byšće wy činili

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludźi, kotřiž su chudži a wopušćeni a kotrymž so hišće jich poslednja esć bjerje.

Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

11. postaće: Jězusa křižuja

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jan 19,18-19

1. čitar: Dwě hrjedže ležitej na zemi, jako křiž zwjazanej. Wojacy polaža Jězusa na njej a přibija jeho.

2. čitar: Ani nětko so Jězus njewobara! Snano by móhl hišće w posledni wokomiku spěšnje horje skočić a čeknyć?

1. čitar: Ně, Jězus je přeslaby a njemóže so hižo wobarać.

2. čitar: Čuje so cyle wopušćeny a wosamoćeny.

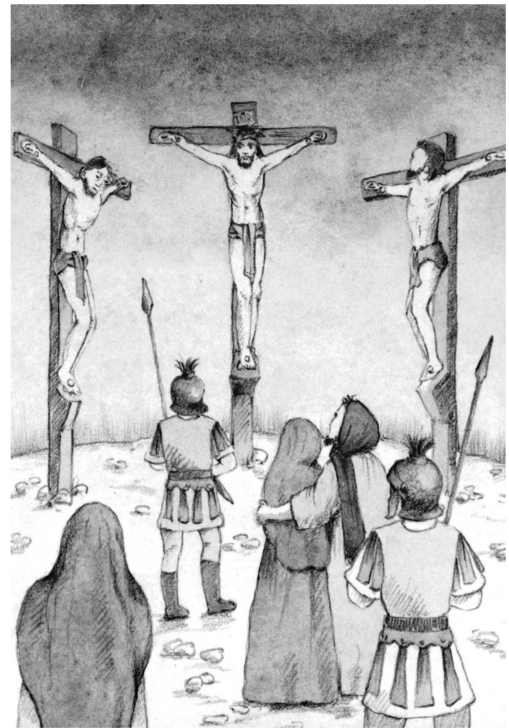
1. čitar: Jězus je prajił, zo je Bóh stajnje při nami. Je ludžom tak bliski, zo tež te hórke wěcy w jich žiwjenju znaje. Tuteje wěrnosće so Jězus nětkole kruće dźerži.

Měšnik: Što měniće? Bě Jězus měrliwy a je swojim čwělowarjam wodał abo je jich wuswarjel? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy za wšitkich ludži, kotřiž su něšto surowe dožiwili a wjace do Božeje lubosće wěrić njemóža.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

12. postaće: Jězus na křižu mrěje

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jan 19,25-30

1. čitar: Jězus na křižu wisa. Nadobo woła za Bohom, swojim Wótcom w njebjesach – ale wotmołwa njeje słyšeć. Potom přestanje jeho wutroba bić.

2. čitar: Njeje da ani jandžel přišoł, zo by jeho z křiža wzał? Njeje so dźiw stał, kotryž by Jězusa wumóžil?

1. čitar: Znajmjeńša Marija, jeho mać, a Jan stejitaj při nim pod křižom. Tak njeje wón cyle sam.

2. čitar: Što staj wonaj z Jězusom rěčaloj? Je wón jimaj hišće něšto rjekł: Te posledne słowa? Buchu wone napisane?

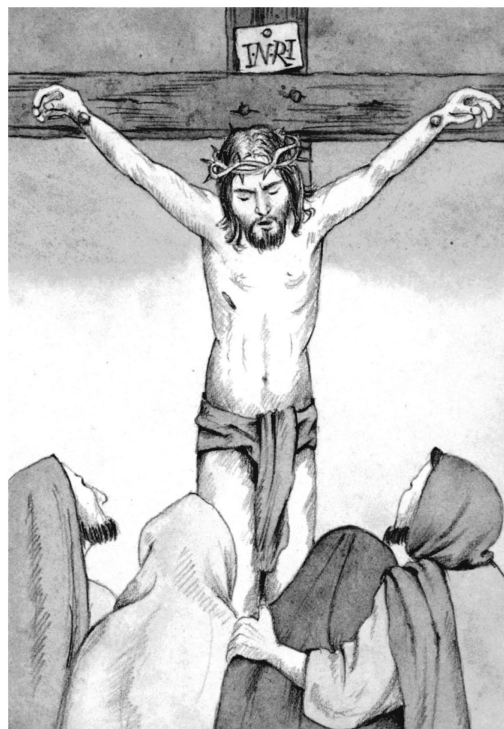
1. čitar: Ći tamni ludžo čakaja – njewědža, što dyrbyja činić. Njebjo so začmi. Jězus bě so modlił, prjedy hač je wumrěł.

Měšnik: Što měniće? Móža słowa na kóncu žiwjenja pokojeć abo smy cyle bjezmócni? Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kotřiž mrěja a maja strach před smjerću. Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

13. postać: Jězusowe čelo na klinje Jeho maćerje

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Biblicka městnosć: Mt 27,57-59

1. čitar: Józef z Arimateje a jeho přeceljo wozmu
Jězusowe čelo z křiža.

2. čitar: Što činja z mortwym Jězusom? Położa jeho
do kašća a pochowaja Jězusa?

1. čitar: Mortweho Jězusa do rubow zawija.
Wozmu jemu černjowu krónu z hlówy a
położa jeho swojej maćeri Mariji na klin.

2. čitar: Je wona wótře plakała? Je jemu włosy ztrjadowała a jeho pomajkala?

1. čitar: Zawěsće je tež přecel Jan při nim a ludžo, kotřiž Jězusa hižo dołho znaja.

Měšnik: Što měniće? Pomha Jězusowym přecelam a maćeri Mariji, Jězusa hišće raz cyle
zbliska widžeć a jeho so dótknyć?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za ludži, kiž wo zemřěteho přiwuzneho žaruja a naš tróšt a pokojenje
trjebaja.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

14. postaće: Jězusowe ćěło do rowa kladu

Měšnik: Tebi so modlimy, Jězu Chrysće,
a sławimy će.

Wšitcy: Přetož přez swój swjaty křiž
sy swět wumóžil.

Bibliska městnosć: Jan 19,39-42

1. čitar: Jězusowe ćěło donjesu k prózdnjeńcy w
skale. Do njeje jeho, do rubow zawiteho,
położa.

2. čitar: Du woni potom domoj? Abo wostanu hišće
tam a wuhotuja sej hosćinu, kaž je to pola
nas po chowanju z wašnjom?

1. čitar: Ně, wala před zachodom do prózdnjeńcy
wulki kamjeń. Tak nchtó Jězusa mylić
njemóže. Potom du zrudni domoj.

2. čitar: Maja Jězusowi přeceljo strach, zo tež jich zasudža? Dyrbja so woni schować?

1. čitar: Jedyn z nich so na to dopomni, zo je Jězus prajił: Za tři dny budu zaso žiwy. To dawa
jim nadźiju!

Měšnik: Što měniće? Pomha to, při rowje so rozžohnować abo je to jenož brojenje časa?
Što byšće wy činili?

Ćišina

Měšnik: Modlimy so za našich wotemrětych, kotrychž njemóžemy hišće po jich puću
k wěčnemu žiwjenju sćěhować.
Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Wšitcy: Jězuso, přewodź jich po jich puću!

Zakónčenje:

Wšitcy: Jězuso Chrystuso, smy z Tobu šli a Ty z nami. Bě to puć z wjele surowymi
bolosćemi a mnohej zrudobu. Nam přeco hišće ćežko padnje wěrić, kak surowi móža
ludźo jenož być. Ale mamy nadźiju, kotruž sy nam darił: Row njeje kónc. Je kaž
wrota do noweho žiwjenja pola Wótca w njebjesach. Sylń nas w tutej wěrje a
přewodźej nas po wšitkich pućach! Amen.

Žórło: Jung, H.: Wir gehen mit dir (2019), Herder Verlag, S. 31-47
- do serbšćiny přenjesło Dekanatne dušepastyrstwo 2020